

BASINA VE KAMUOYUNA

Mirabal kardeşler; Patria, Minerva ve Maria Teresa... Nam-ı diğer Kelebekler...

Bugüne adını taşıyan ve diktatörlüğe karşı verdikleri yaşam mücadeleleri ile tanınan bu üç kız kardeş, 1930'dan beri 1961'e kadar Dominik Cumhuriyeti'ni yöneten Rafael Trujillo diktatörlüğüne karşı savaşmıştır.

Clandistina (Propaganda) hareketinin öncülüğünü yapan bu üç kız kardeş baskıya, diktaya karşı cesaretle mücadele ettiler, defalarca tutuklandılar ve en sonundan yine siyasi suçlu eşlerinin cezaevi görüşünden dönerken 25 Kasım 1960'da diktatörlüğün askerleri tarafından tecavüz edilerek vahşice öldürüldüler. Cesetleri Dominik Cumhuriyetinin kuzey bölgesinde bir uçurumun dibinde bulundu. Öldürülmeleri diktatörlük tarafından kamuoyuna "trafik kazası" diye duyuruldu.

Baskıya karşı cesaretin simgesi olan bu kadınların katledilmeleri bir diktatörlüğün yıkılmasındaki kelebek etkisi oldu ve yedi ay sonra Trujillo öldürüldü.

1981 yılında Kolombiya'nın başkenti Bogota'da toplanan 1. Latin Amerika ve Karayip Kadınlar Kongresi'nde Mirabal kardeşlerin öldürüldüğü gün olan 25 Kasım, "Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Dayanışma Günü" olarak kabul edildi, 1985 yılında BM tarafından "Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele ve Uluslararası Dayanışma Günü" olarak ilan edildi.

Biz TMMOB'li kadınlar, 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete karşı Mücadele ve Uluslararası Dayanışma Gününü; kadına yönelik şiddetin hedefi olmuş tüm kadınların anısı önünde saygıyla eğilerek ve tarih boyunca emeğine, bedenine kimliğine, kültürüne sahip çıkan tüm kadınların eşitlik ve özgürlük mücadelesine omuz vererek selamlıyoruz.

15 Temmuz darbe girişimi bahane edilerek ilan edilen ve halen tüm yakıcılığıyla sürdürülen OHAL koşullarında gerçekleştirdiğimiz TMMOB 5. Kadın Kurultayımızda kurulacak cümlelerimiz, iktidarlarının varlığını baskıcı kadın politikaları ile taçlandıran egemenlerin elbette hoşuna gitmeyecektir.

AKP-Saray faşizminin toplumun tüm kesimlerine yönelik baskılarını artırarak devam ettirdiği OHAL döneminde, 2016 yılı TÜİK verilerine göre, her 10 kadından 4'ü eşinden veya birlikte yaşadığı kişiden fiziksel şiddet görüyor. Kadınların istihdam oranının erkeklerin istihdam oranının yarısı kadar olması ve tüm eğitim düzeylerinde çalışan kadınların erkeklerden daha düşük ücretler alması ise ekonomik şiddetin boyutlarını ortaya koyuyor. Sadece geçtiğimiz ay boyunca ve yine sadece basına yansıyan haberlerden elde edilen verilere göre 31 kadın erkekler tarafından katledildi, 13 kadına tecavüz edildi, 17 kadına cinsel tacizde bulunuldu, 28 kız çocuğuna cinsel istismarda bulunuldu. Bunun ötesinde sürdürülen savaş politikasıyla çocuklarının ölümlerini izlemek zorunda kalan kadınların şiddetin en büyüğüne uğradığını düşünüyoruz. Erkeklerin karar verdiği savaşların bedelini ne yazık ki biz kadınlar ödüyoruz.

Sormayan, sorgulamayan itaatkar, kanaatkar bir toplum yaratarak kurduğu otokratik rejimi kolayca sürdürmek isteyen saray rejimi, çağdaş bilimsel laik yaklaşımlardan vazgeçerek 4-4-4 eğitim sistemini taçlandırmaya, erken yaşta evliliğin teşvik edilmesinden kürtajın reddine, müftülük yasasından boşanmanın zorlaştırılmasına, esnek çalışma modeli denilerek kadınların çalışma yaşamından uzaklaştırılmasına kadar yaşamın her alanındaki erkek egemen zihniyetin temsilcisidir.

İktidarın cinsiyetçi politikaları ve söylemlerine, içeride ve dışarıda yürütülen savaş politikaları toplumun kutuplaştırılması, farklı düşünenlerin ötekileştirilmesi, muhalefetin susturulmaya çalışılması ve nefretin körüklenmesi de eklenerek bir korku iklimi yaratılmaya çalışılmaktadır.

Son bir yıl içerisinde çıkarılan 28 KHK ile 100 binin üzerinde çalışan ihraç edildi. Tespit edilebilen mühendis, mimar, şehir plancısı arkadaşlarımızın sayısı 3000'e yaklaştı. Bu sayı içerisindeki ihraç edilen kadın MMŞP sayısı 300'e yakındır. Mühendislik fakültelerinden ihraç edilen akademisyen sayısı 683 kişi olup, bu sayı içerisindeki MMŞP kadın sayısı da 70 kişidir. İhraçlar içerisinde eski ve yeni TMMOB kadroları da bulunmaktadır.

Sözleşmeli personel olarak çalışırken görevlerine son verilen veya süre bitiminde sözleşmeleri yenilenmeyen pek çok kadın mühendis, mimar şehir plancısı olduğunu da biliyoruz.

Darbe girişimi sonrası hiçbir somut delile dayanmadan, adil yargılama süreçleri işletilmeden, hukuksuz biçimde ihraç edilmeleri sonrası meşru talepleri olan işlerine geri dönmek amacıyla açlık grevine başlayan

Nuriye Gülmen ve Semih Özakça aylarca hemen her gün gözaltına alınmalarından sonuç alınamayınca bu kez tutuklandılar. Halen Nuriye Gülmen tutuklu olarak hastanede, Semih Özakça ise evinde açlık grevlerine devam ediyorlar.

Nuriye ve Semih işlerine geri döndükleri andan itibaren açlık grevini sonlandıracaklarını defalarca açıkladılar. Uzamış açlık durumunda, ortaya çıkan doku yıkımı gün geçtikçe derinleşmekte ve açlık grevinin bırakılması durumunda organların ve vücut dokularının eski haline kavuşması imkânsız hale gelmektedir. Bu nedenle Nuriye ve Semih'in işlerine geri dönmeleri yaşamsal bir önem taşımaktadır.

OHAL İşlemlerini İnceleme Komisyonunun her ikisinin başvurularını bir an önce ele alıp işlerine geri dönmelerini sağlamalıdır. OHAL İşlemlerini İnceleme Komisyonunun her ikisinin başvurularını bir an önce ele alıp işlerine geri dönmelerini sağlamalıdır. Bu karar bekletilmeksizin açıklanmalıdır. Nuriye Gülmen derhal serbest bırakılmalıdır.

İşte böylesi bir iklimde *“kadına yönelik şiddete karşı mücadele ve dayanışma günü”* her zaman olduğundan daha fazla önem kazanıyor. Bugün artık *“Belki de bize en yakın şey ölüm; fakat bu beni korkutmuyor, haklı olan her şey için savaşmaya devam edeceğiz”* diyen Maria Teresa Mirabal'i de *“Çocuklarımızın, bu yoz ve zalim sistemde yetişmesine izin vermeyeceğiz. Bu sisteme karşı savaşmak zorundayız. Ben kendi adıma her şeyimi vermeye hazırım; gerekirse hayatımı da”* diyen Patria Mercedes Mirabal'i de çok iyi anlıyoruz. Tıpkı Mirabal Kardeşlerin verdiği tarih dersinde olduğu gibi kadınlara yönelik baskıların artışı mücadelemizde saflarımızı sıklaştıracaktır.

Farklılıklarımızdan rahatsız olan iktidarın bizi tek tipleştirmesini kabul etmiyoruz. Her bir bireyin kendini anadilinde ifade edebileceği bir dünyanın kadınlar tarafından yaratılabileceğine inanıyoruz.

Bilinmesini istiyoruz ki, bu ülkenin mimar mühendis ve şehir plancısı kadınları olarak bizler, ülkemize reva görülen ortaçağ karanlığı karşısında kollarımızı kavuşturup, oturup beklemeyeceğiz. Tüm toplumu saran gericilik ve çürümeye, toplumun üzerine çöken ağır atmosfere, OHAL rejimine, her alanda uygulanan baskı ve yıldırma politikalarına boyun eğmeyeceğiz. Ülkemizin geleceği ve sorunlarımızın çözümü baskı ve istibdat rejimlerinde değil, hukukun üstünlüğünden, dogmatizmin karşısında laik yaşamın korunmasından, sosyal adaletin sağlanmasından ve demokrasinin egemen kılınmasından geçmektedir.

İyice anlaşılın ve bilinsin ki; bu ülkenin mühendis, mimar ve şehir plancısı kadınları emekleri, bedenleri ve yaşamları üzerinde giderek artan baskıya karşı direnmeye, karanlığa karşı aydınlığı, savaşa karşı barışı savunmaya, eşitliğin, özgürlüğün, kısaca başka bir dünyanın var olduğunu bir kez daha haykırmaya, kadın mücadelesini yükseltmeye devam edecektir.

OHALDE DE BU HALDE DE ELDE ETTİĞİMİZ HİÇBİR HAKKI ELLERİNİZE TESLİM ETMEYECEĞİZ.

Yaşasın Kadın Dayanışması!

Yaşasın TMMOB'li Kadın Örgütlülüğü